

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 118.441 van 17 april 2003
in de zaak A. 134.907IX-3751.**

In zake : Pierre REYNDERS,
die woonplaats kiest bij
advocaten D. VAN HEUVEN en S. RONSE,
kantoor houdende te KORTRIJK,
President Kennedypark 8b

tegen :

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van
Binnenlandse Zaken,
die woonplaats kiest bij
advocaten D. D'HOOGE en J. BOUCKAERT,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Henri Wafelaertsstraat 47-51.

tussenkommende partij :

Tom VANDEN BORRE,
die woonplaats kiest bij
advocaat B. SCHUTYSER,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Goedheidsstraat 5-7.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Pierre REYNDERS op 2 april 2003 heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van "het koninklijk besluit houdende benoeming van de leden van de raad van bestuur van het Federaal Agentschap voor Nucleaire Controle, wellicht gedateerd 28 maart 2003, in het bijzonder waar tot voorzitter van de raad van bestuur van de FANC wordt benoemd, de heer Tom VANDEN BORRE en impliciet verzoeker wordt verwijderd uit deze functie";

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 3 april 2003 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 15 april 2003;

Gehoord het verslag van staatsraad L. HELLIN;

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. RONSE, die verschijnt voor verzoeker, van advocaten J. BOUCKAERT en E. VAN DE WALLE, die verschijnen voor de verwerende partij, en van advocaat B. SCHUTYSER, die verschijnt voor de tussenkomende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur M. LEFEVER;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat Tom VANDEN BORRE met een verzoekschrift van 15 april 2003 vraagt om in het administratief kort geding te mogen tussenkomen;

1. Over het voorwerp van de vordering.

Overwegende dat de door verzoeker bestreden beslissing het koninklijk besluit is van 2 april 2003 tot aanstelling van de leden van de raad van bestuur van het Federaal Agentschap voor Nucleaire Controle en meer bepaald artikel 3 van dat besluit naar luid waarvan Tom VANDEN BORRE wordt benoemd tot voorzitter van de raad van bestuur van het Federaal Agentschap voor Nucleaire Controle en dat dit koninklijk besluit in het Belgisch Staatsblad werd gepubliceerd op 10 april 2003;

2. Over de gegrondheid van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid.

Overwegende dat krachtens artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat een uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is, dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat verzoeker met betrekking tot de derde voorwaarde als volgt argumenteert :

“1. Verzoeker werd aangewezen tot voorzitter van de raad van bestuur van het FANC met in ministerraad overlegd Koninklijk Besluit van 17 november 1998 (inwerkingtreding 1 december 1998) voor een duurtijd die door de wetgever - gelet op artikel 36 van de wet van 15 april 1994 - vastgelegd werd op zes jaar, dit is tot 1 december 2004.

2. Verzoeker wenst absoluut zijn mandaat uit te oefenen voor de gehele duurtijd van zijn benoeming.

Gelet op de bestreden beslissing zal dit redelijkerwijze enkel mogelijk zijn indien het schorsingsberoep wordt behandeld nog vooraleer deze beslissing wordt gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad.

Enkel een onmiddellijke schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing kan vermijden dat verzoeker onwettig vervangen wordt als voorzitter van de raad van bestuur van het FANC.

3. Indien de onwettige bestreden beslissing niet geschorst wordt, zal verzoeker de baan moeten ruimen als voorzitter van de raad van bestuur van het FANC, en zal hij enkel nog de schorsing en de nietigverklaring kunnen vorderen van de benoeming van de nieuw aangewezen voorzitter.

Met huidig beroep wenst verzoeker dan ook zijn recht op herstel in natura te doen gelden. De rechtspraak van uw Raad aanvaardt een moeilijk te herstellen ernstig nadeel wanneer dit er op gericht is een herstel in natura te doen gelden, en wanneer dit herstel in natura nog mogelijk is.

4. Verzoeker verwijst nog naar de vaste rechtspraak van Uw Raad in het overheidsopdrachtencontentieux waar het bestaan van een moeilijk te herstellen en ernstig nadeel, bij uiterst dringende noodzakelijkheid, door de zorg om de betekening van een gunningsbeslissing te voorkomen, wordt aanvaard.

5. Verzoeker wijst er verder nog op dat hij over een evident moreel nadeel beschikt nu hij kan aantonen dat het verwerende partij eigenlijk enkel te doen is om het voorzitterschap van de raad van bestuur toe te bedelen aan iemand met een VLD-etiket (stuk 2) én verwerende partij er zelfs niet voor terugschrikt om de wettelijk bepaalde duurtijd van zijn mandaat zonder meer af te breken (die ontegensprekelijk loopt tot 1 december 2004).

Zulks komt voor verzoeker zonder meer over als een vernedering, een blijk van afkeuring of zelfs minachting.

6. Ondergeschikt wijst verzoeker er nog op dat het mandaat van voorzitter van de raad van bestuur van het FANC hem ook een ernstig financieel nadeel oplevert nu dit mandaat goed is voor ongeveer één derde van verzoekers totale inkomsten.

De impact van de uitvoering van de bestreden beslissing zal dan ook een onmiddellijk en ernstig gevolg hebben op de financiële situatie van verzoeker en zijn gezin. Verzoeker wijst erop dat hij op dit ogenblik nog drie studerende kinderen heeft op het niveau hoger en/of universitair onderwijs en dat zijn echtgenote slechts part-time werkt tot halfweg dit jaar.

7. Aan de vereiste van het MTHEN is voldaan.”.

Overwegende dat verzoeker met betrekking tot de “ontvankelijkheid van het verzoekschrift” zelf toegeeft dat alleen de ondertekening van het koninklijk besluit door het Staatshoofd volstaat en dat de publicatie van het bestreden koninklijk besluit niet noodzakelijk is opdat het uitvoerbaar zou zijn; dat te dezen kan worden vastgesteld dat de ondertekening van het bestreden koninklijk

besluit tot gevolg heeft dat het koninklijk besluit bestaat zodat de benoeming van de tussenkomen partij tot voorzitter van de raad van bestuur van het Federaal Agentschap voor Nucleaire Controle - wat verzoeker bestrijdt - een feit is; dat derhalve niet wordt ingezien op welke wijze de publicatie op zich van het bestreden koninklijk besluit een nadeel voor verzoeker zou kunnen opleveren en hoe hij nog herstel in natura zou kunnen verkrijgen alvorens dat koninklijk besluit zou zijn gepubliceerd; dat hij overigens niet zijn niet-hernieuwing van zijn lidmaatschap van de raad van bestuur aanvecht zodat dit ook van aard kan zijn om vragen te doen rijzen omtrent de ernst van enig nadeel dat verzoeker zou kunnen ondervinden door de aanwijzing van een ander lid van de raad van bestuur als voorzitter van die raad; dat de verwijzing van verzoeker naar 's Raads rechtspraak met betrekking tot het contentieux inzake overheidsopdrachten niet opgaat aangezien in de onderhavige procedure geenszins sprake is van een betekening van een overheidsbeslissing die contractuele verplichtingen doet ontstaan die buiten de bevoegdheidsfeer van de Raad van State komen te liggen; dat het door verzoeker aangevoerde moreel nadeel niet zo ernstig is dat het niet zou kunnen opwegen tegen de genoegdoening die verkregen wordt door een gebeurlijke vernietiging van de bestreden beslissing; dat een teleurstelling wegens het missen van een herbenoeming trouwens inherent is aan een tijdelijk mandaat; dat verzoeker voorts in dat verband ook niet waarmaakt dat het feit dat hij niet opnieuw benoemd is tot voorzitter van de raad van bestuur een teken is van afkeuring, minachting en dat dit voor hem ook vernederend zou zijn; dat hij immers zelf uiteenzet dat de door hem bestreden beslissing moet gezien worden in het licht van een politiek afwegen, zodat die beslissing niet is ingegeven door de wijze waarop hij zijn mandaat heeft vervuld, noch door zijn persoonlijkheid, noch door zijn gedrag en er derhalve op het eerste gezicht geen aanwijzing waar te nemen is van enige afkeuring, minachting of vernedering; dat tenslotte het aangevoerde financiële nadeel verzoekers levensstandaard niet in een zodanige mate aantast zodat hijzelf en zijn gezin in een behartenswaardige financiële toestand zouden komen te verkeren omdat verzoeker verder zijn inkomsten als inspecteur-generaal van financiën blijft genieten; dat hij hoe dan ook er rekening moest mee houden dat zijn mandaat van lid en voorzitter van de raad van bestuur van het Federaal Agentschap voor Nucleaire Controle slechts van tijdelijke aard was;

Overwegende dat aldus niet is voldaan aan een van de voorwaarden van artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State; dat die vaststelling volstaat om verzoekers vordering af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het verzoek tot tussenkomst van Tom VANDEN BORRE in het administratief kort geding wordt ingewilligd.

Artikel 2.

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Artikel 3.

De kosten van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid, bepaald op 175 euro, komen ten laste van verzoeker.

De kosten van de tussenkomst, bepaald op 125 euro, komen ten laste van de tussenkomende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op zeventien april 2000 en drie, door :

de H.	L. HELLIN,	staatsraad, wnd. kamervoorzitter,
Mevr.	V. WAUTERS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

V. WAUTERS.

L. HELLIN.